

"Aczde ve havfullahta öyle bir lezzet bulmuşlar ki, kendi havl ve kuvvetlerinden şiddetle teberrî edip Allah'a acz ile sığınmışlar." İzah eder misiniz?

Acizlik, insanın her şeye muhtaç olduğu halde, **muhtaç olduğu şeyi kendi güç ve iktidarı ile temin edememesidir**. Mesela, insan Güneş'in ısı ve ışığına dolayısı ile de Güneş'in doğmasına muhtaçtır; ama Güneşi doğduracak güç ve kuvvetten de mahrumdur; işte bu mahrum olma durumuna acizlik deniliyor. Buluta ve yağmura muhtaç; ama bulutları toplayıp ondan yağmur yağdıracak bir güce sahip değildir, örnekleri çoğaltabiliriz.

İnsan, bu açıdan bakıldığında kainatın tamamına muhtaç; ama kainatın en küçük bir atomuna bile sahip değildir. Ama kainat Allah tarafından insanın emrine veriliyor ve ihtiyaçlarına hizmet ettiriliyor. İşte insan bu acizlik duygusu ile Allah'ı tanıyor, hissediyor ve ona tevekkül ederek acizlik yarasını sarıyor.

Çocuk çok aciz olduğu için anne ve babasına yapışır ve onların şefkatli sinesine sığınır. Çünkü çocuk ne ihtiyaçlarını görebilir ne de kendini zararlı ve tehlikeli şeylerden muhafaza edebilir; bu sebeple çocuk annesinin hem şefkatine hem de korumasına muhtaçtır.

Anne bazen çocuğu terbiye etmek maksadı ile bir tokat atar, çocuk yine annesinin kucağına atlar; çocuk bilir ki annesi ona asla haksızlık edip zulmetmez, "**Benim iyiliğim için bana tokat atıyor.**" der, o tokattan ruhu bir lezzet alır. Korkunun ruha vermiş olduğu lezzet, bu kabilden bir lezzettir.

Allah'ın şefkati bütün anne ve babaların şefkati ile kıyasa gelmeyecek kadar büyük ve azametlidir. **Dolayısı ile salih kullar Allah'ın celalinden havf edip cemaline ve rahmetine sığınır.** Allah'ın celalinden çekinmekte de ayrı bir lezzet ve kulluk bilinci vardır; çocuğun durumu gibi...